

stør, og hvorefter Communeafgifterne, med Undtagelse af hvad der behøves til Skole- og Fattigvæsenet, lignede deels paa Næring og deels paa Bygningernes Assuranceværdi, eller den Norm, der følges paa Frederiksværk, hvor de samme Afgifter lignede med $\frac{2}{3}$ paa de faste Eiendomme i Forhold til disses Assurancefum og $\frac{1}{3}$ paa Formue og Wilkaar, men har valgt at ligne $\frac{1}{4}$ efter en Grundtaxt, $\frac{1}{4}$ i Forhold til Bygningernes Assurancefum og $\frac{1}{2}$ paa Formue og Wilkaar; thi, dersom Bygningernes Assurancefum enten ganske eller for Størstedelen blev lagt til Grund for Communeafgifternes Fordeling, vilde Eierne af de drevsenske Fabrikker upaatvileligt blive uforholdsmæssigt bebyrdede i Sammenligning med de øvrige Beboere og i Forhold til den Indskydelse, man har villet tillægge det til Fabrikkerne hørende Personale paa Bestyrelsen af Stedets økonomiske Anliggender.

Da Grundtaxten vil blive sat efter bestemte af Indenrigsministeren givne Forfrister og der ved sammes Regulering upaatvileligt vil blive taget Hensyn, saavel til Grundenes Veligheden og Størrelse, som til, hvorvidt de ere bebyggede eller ikke, saavel som de øvrige locale Forhold, synes denne Maalestof, der ifølge Fredn. 28de Januar 1682 anvendes i de fleste Kjøbstæder, saameget mindre betænkelig, som den Revision, der er foreslaaet at skulle finde Sted hvert 20de Aar, vil udjævne de Misforhold, som i Tidens Løb maatte indtræde, uden at en sliq Udjævning, naar den forud er bebudet og iværksættes efter bestemte Regler, med Tvivl kan begrunde nogen Anke.

ad § 13.

Da Tiden for Afslæggelsen af Kæmmerregnskaber ikke er nærmere fastsat, hverken i Anordningen 24de Octbr. 1837 § 26 eller Forordningen 8de Juli 1840, angaaende det offentlige Kasse- og Regnskabsvæsen i Almindelighed, men den første Anordning, ligesom Pl. 23de Marts 1827 § 6, henviser til de hidtil foreskrevne Regler, der maae søges i en af det daværende Rentekammer ved et Circulaire af 13de April 1773 bekjendtgjort fgl. Resol. af 15de

Marts s. A., der fastsætter, at Kjøbstædernes Regnskaber skulle indsendes til den ved Loven (o: 3—6—7) foreskrevne Tid, nemlig 3 Maaneder efter hvert Aars Slutning, anseer Udvalget det rettest, at Tiden i denne Paragraph udtrykkelig betegnes derved, at, efter „Kjøbstæderne“ i Paragraphens 18de Linie indskydes: „nemlig 3 Maaneder efter hvert Aars Slutning“.

ad § 17.

Denne Paragraph, mod hvis Indhold Udvalget Intet har fundet at bemærke, indeholder Hjemmel til ved fgl. Resolution at foreskrive de yderligere Bestemmelser om Communalvæsenet paa Silkeborg, som muligens maatte blive fornødne, navnlig med Hensyn til Omordningen af Bro- og Gavnevæsenet, hvormod Forandringer i selve Regulativet ikke ville kunne finde Sted uden ad Lovgivningsveien.

Da det nu ikke med Sikkerhed lader sig forudsæe, hvorledes Forholdene paa Stedet, navnlig som en Følge af Bestemmelserne i Regulativets §§ 3 og 9, ville udvikle sig, maa Udvalget lægge særdeles Vægt paa, at en lovbestemt Afgang til en Revision af hele Regulativet aabnes efter visse Aars Forløb, og tillader sig desaaarsag at foreslaae, at en ny Paragraph tilføies, der foreskriver, at, forsaavidt dette Regulativ ikke træder ud af Kraft derved, at Silkeborg Commune gaaer over til en almindelig Kjøbstad, vil det være at underkaste en Revision, naar en ny Communallov for Kjøbstæderne er givet, og i ethvert Tilfælde inden 10 Aar fra dets Udstedelse. En saadan Revision vil muligens kunne sættes i Forbindelse med det Lovforslag, der ifølge § 10 vil blive at forelægge Rigsdagen inden 10 Aars Forløb.

I Henshold til Foransførte tillade vi os at indstille, at det forelagte Lovforslag vedtages med følgende Ændringer:

1. ad § 3. I 7de Linie efter Ordene „med mindre han“ indskydes: „ifølge en, Communalbestyrelsen ved dens Dyrettelse foreviiist, Letecontract.“